

Sygn. akt: I Ns 1648/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Ryndak

Protokolant: sekretarka Ewelina Pasławska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 r. na posiedzeniu jawnym

sprawy z wniosku R. N. (1)

z udziałem R. N. (2)

o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt I Ns 1648/15

UZASADNIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r. wnioskodawczyni R. N. (1) wniosła w trybie art. 11 a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie o zobowiązanie uczestnika postępowania R. N. (2) do opuszczenia mieszkania położonego w N. przy ul. (...) zajmowanego wspólnie z wnioskodawczynią oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawczyni wskazała, że strony pozostawały w związku małżeńskim od 1999r., który wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 23 listopada 2015 r. został rozwiązany przez rozwód. Uczestnik postępowania od roku 2014r. stosuje wobec niej przemoc fizyczną (popychanie, spoliczkowanie) oraz psychiczną (wyzwiska). W związku z takim zachowaniem została założona (...). W chwili obecnej uczestnik postępowania nadal mieszka z wnioskodawczynią i jej synem w mieszkaniu komunalnym. Wszelkie koszty utrzymania pokrywa wnioskodawczyni sama, również sama spłaca kredyt mieszkaniowy. Atmosfera w domu jest napięta. Uczestnik postępowania wszczyna awantury, których świadkiem jest ośmioletni syn. Uczestnik postępowania wychodzi z mieszkania bez słowa i wraca pod wpływem alkoholu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. N. (1) i R. N. (2) byli małżeństwem. Z małżeństwa tego posiadają syna R. w wieku 8 lat. Wspólnie zajmują mieszkanie komunalne położone w N. przy ul. (...).

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczyni i uczestnika postępowania

R. N. (1) pracuje jako sprzedawca - kasjer i pobiera wynagrodzenie w wysokości 1.419,79 zł netto. Od kilku miesięcy sama opłaca wszystkie rachunki związane z mieszkaniem, w tym sama spłaca ratę kredytu w wysokości 1.100 zł. Pomagają jej rodzice. Natomiast R. N. (2) pracuje jako rzeźnik, ale nie pomaga byłej żonie w utrzymaniu mieszkania i syna, twierdząc, że nie ma pieniędzy. Uchyła się także od płacenia alimentów.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczynie i uczestnika postępowania, polecenia przelewów,

Rodzina R. N. (1) i R. N. (2) była objęta procedurą (...) w okresie od 26 września 2015r. do 19 stycznia 2016r. Formularz (...) został sporządzony w czasie interwencji Policji w mieszkaniu Państwa N. w dniu 26 września 2015r. Z formularza wynikało, że uczestnik postępowania popychał żonę, spoliczkował, a także stosował przemoc psychiczną w formie wyzwisk względem żony.

Z kolejnych wizyt pracownika socjalnego i sporządzonych przez niego notatek w ramach procedury (...) wynika, że od tego czasu uczestnik postępowania nie nadużywał przemocy fizycznej ani psychicznej względem wnioskodawczynie, a sytuacja uległa znacznej poprawie.

Dowód: pismo KPP w N. z dnia 23.02.2016 r. k. 27,

kserokopia (...) k.28-35

dokumentacja związana z procedurą (...) Zespołu (...) w Rodzinie k.36-74

Obecnie uczestnik postępowania rzadko bywa w domu. Przychodzi po pracy i przebywa z synem, kiedy wnioskodawczynie jest w pracy, czasem jest to tylko 15 minut dziennie. Wychodzi z domu, gdy tylko przychodzi wnioskodawczynie, chcąc uniknąć awantur. O. unikają swojego towarzystwa. R. N. (1) kontaktuje się z byłym mężem jedynie wtedy, gdy zbliża się termin spłaty kredytu, bądź termin wypłaty alimentów. Byli małżonkowie kłócą się na tym tle, ale są to jedynie sprzeczki, a nie awantury. Gdy uczestnik postępowania przebywa w domu, wnioskodawczynie traktuje go tak jakby go nie było w mieszkaniu. Uczestnik postępowania nie zawsze nocuje w domu, czasem nocuje u swojej nowej partnerki.

Syn wnioskodawczynie i uczestnika postępowania ma 8 lat, chodzi do 2 klasy szkoły podstawowej, nie sprawia żadnych kłopotów wychowawczych. Uczestnik postępowania ma dobre relacje z synem.

Uczestnik postępowania nadużywa alkoholu. W listopadzie 2015r. trzykrotnie korzystał z wizyt w (...).

Dowód:

dokumentacja związana z procedurą (...) Zespołu (...) w Rodzinie k.36-74

przesłuchanie wnioskodawczynie i uczestnika postępowania

Sąd zważył co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przesłuchania wnioskodawczynie i uczestnika postępowania oraz dokumentacji związanej z procedurą (...) Zespołu (...) w Rodzinie.

Dowody te wzajemnie się uzupełniają oraz znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Stan faktyczny był co do zasady między stronami bezsporny.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły przepisy art. 11a ust 1. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 roku, nr 180, poz. 1493 z późn. zm.). Zgodnie z powyższymi przepisami jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania.

Definicja zawarta w art. 11a ust. 1 pojęć członka rodziny i przemoc zawarta została natomiast w przepisach art. 2, gdzie w punkcie 1 wskazano, że przez członka rodziny należy rozumieć osobę najbliższą w rozumieniu art.

115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁾), a także inną osobę wspólnie zamieszkującą lub gospodarującą. Zgodnie natomiast z powołanym przepisem art. 115 § 1 pkt 11 k.k. osobą najbliższą jest małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu. Należało zatem uznać, że uczestnik postępowania nie jest właściwie osobą najbliższą; nie jest bowiem już małżonkiem wnioskodawczynie i nie jest też obecnie osobą wspólnie z nią zamieszkującą. Niewątpliwie bowiem uczestnik postępowania rzadko przebywa w domu, nocuje u swojej nowej partnerki, a do mieszkania przychodzi wtedy, gdy nie ma w nim wnioskodawczynie. W doktrynie przyjmuje się, że warunkiem uruchomienia procedury przewidzianej w art. 11a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jest wspólne zamieszkiwanie (wspólne zajmowanie mieszkania) osoby stosującej przemoc i ofiary tej przemocy. Zbliżone przesłanki wymienia art. 58 § 2 k.r.o., który stanowi, że jeżeli małżonkowie zajmują wspólne mieszkanie, sąd w wyroku rozwodowym orzeka także o sposobie korzystania z tego mieszkania przez czas wspólnego w nim zamieszkiwania rozwiedzionych małżonków. W wypadkach wyjątkowych, gdy jedno z małżonków swym rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie, sąd może nakazać jego eksmisję na żądanie drugiego małżonka. Orzeczenie nie powoduje utraty tytułu prawnego do zajmowanego lokalu i jest czasowe.

W chwili obecnej, uznać należy, że skoro uczestnik postępowania przychodzi do mieszkania po pracy, odwiedza syna, czasem nocuje w tym mieszkaniu, lub robi sobie coś do zjedzenia, to tak naprawdę nie mieszka w tym lokalu. Sama wnioskodawczynie wskazała, iż uczestnik postępowania przebywa w lokalu dziennie przez 15 minut. Modelowa sytuacja zobowiązująca sprawcę przemocy w rodzinie do opuszczenia lokalu występuje wtedy kiedy strony mieszkają razem.

Ponadto należy stwierdzić, iż uczestnik postępowania w stosunku do byłej żony stosował przemoc fizyczną i psychiczną w przeszłości i to tylko incydentalnie. Procedura Niebieskiej Karty została dnia 19 stycznia 2016r. zamknięta. W chwili obecnej nie dochodzi do aktów przemocy ze strony uczestnika postępowania, a jedynie do sprzeczek pomiędzy stronami na tle majątkowym. Konflikt pomiędzy stronami sprowadza się bowiem do faktu, że uczestnik postępowania nie przykłada się do gospodarstwa domowego, w szczególności nie łoży żadnych pieniędzy na utrzymanie syna i nie pomaga wnioskodawczynie w spłacie kredytu, o co wnioskodawczynie ma do niego pretensje.

Zdaniem Sądu złożenie przez wnioskodawczynie wniosku stanowi obejście przepisów o podziale majątku wspólnego. Zdaniem sądu wydanie orzeczenia nakazującego R. N. (2) opuszczenie w/w lokalu byłoby sprzeczne z prawem i zmierzało do obejścia wskazanych regulacji.

Mając powyższe na względzie w ocenie Sądu nie zaistniały przesłanki do zastosowania przepisów art. 11a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zatem wniosek R. N. (1) o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania oddalił.